

Kim Behnke (FP):

Hr. Poul Nielson var inde på diskussionen om, hvorvidt EF's indre marked kræver ændringer af ejerforholdet i DONG, og lod så skinne igennem, at der skulle være divergenser mellem min bekræftelse af, at det ikke er tilfældet, og bemærkningerne til forslaget.

Det er der ikke, men i det øjeblik EF som konsekvens af det indre marked tillader fri handel med f.eks. naturgas hen over grænsen, vil konsekvenserne – som bl.a. bladet Danske Kommuner nr. 15 fra april 1992 beskriver i en 3-4 sider lang artikel – hvis vi ikke ændrer ejerforholdene både i DONG og de regionale naturgasselskaber, være, at tingene vil bryde sammen.

Så vi kan da godt diskutere, om hønen eller ægget kom først, men Folketinget har den politiske initiativret, og i stedet for at tillade fri import og eksport af f.eks. naturgas og så vente og se, om det nu går eller det måske bryder sammen, mener vi, at vi skal erkende, at det vil give problemer, og derfor kan vi lige så godt tage fat på det, der gør ondt, nemlig at diskutere ejerforholdene. Det er sådan set ikke afstedkommet af EF-krav, men det er afstedkommet af nødvendighedens lov. Vi kommer under alle omstændigheder til at diskutere det, når store, danske virksomheder begynder at indgå særlige aftaler med Ruhrgas eller Swedegas, eller hvem de måtte indgå aftaler med, aftaler, der vil være fuldt lovmedholdelige målt i forhold til EF-standarden, men som vil give problemer for de danske monopolvirksomheder.

Med hensyn til spørgsmålet om EF-afstemningen og hvorvidt jeg skulle forsøge at slå sådan særlig politisk plåt på det, der er blevet sagt og skrevet, vil jeg sige, at det bestemt ikke er tilfældet; tværtimod udtrykte jeg dyb bekymring for, om der foreligger sådan nogle ikke offentliggjorte aftaler. Det fremgår jo tydeligt f.eks. af Politiken fra i dag – jeg citerer:

»Flertallet er fast besluttet på at vedtage et direktiv, der vil forbyde den stærke statslige kontrol med olie- og gasressourcerne i Nordsean. Sagen skulle have været afgjort på et møde den 19. april, men regeringen har fået udsat mødet til den 25. juni – godt en måned efter den danske folkeafstemning om Maastrichttraktaten.«

I Børsen fra i dag citeres kommissær van Miert for at have sagt, at hvis forslaget trækkes

ned over hovedet på medlemslandene, giver det bagslag på længere sigt for hele processen om ratifikation af Maastrichttraktaten.

Sagt på en anden måde: Det står ikke bare mellem linierne, det står på linierne i disse citater af van Miert, at han er bekymret for, om det giver bagslag i ratifikationsprocessen, hvis man trækker noget ned over hovedet på landene. Det er efter vores mening yderst betænkeligt, hvis man gør sig den slags overvejelser i Kommissionen.

Hr. Riishøj siger, at Fremskridtspartiet også set i lyset af EF-diskussionen måtte være enig i ønsket om den størst mulige brug af nærhedsprincippet også på energiområdet. Ja, og derfor ønsker vi, at det er Danmark selv og det danske Folketing, der har snor i udviklingen i DONG og i naturgassektoren. Det er derfor, vi ønsker, at vi selv finder ud af at få disse ting omorganiseret, inden nærhedsprincippet er en saga blot og der pludselig ligger et EF-direktiv, som vi skal overholde.

Energiministeren (Jann Sjursen):

Hr. Riishøj fra SF spurgte om energiministerens vurdering af den nye energikommissærs udtalelser til dagbladet Børsen i dag. Jeg vil sige, at det kan være svært umiddelbart at tage temperaturen på en ny energikommissær på baggrund af, hvad han har sagt til et dansk dagblad – selv om det selvfølgelig kunne være interessant nok.

Jeg har dog prøvet at dykke lidt ned i sagen og har kigget på det, som er årsagen til dagbladet Børsens viderebringelse af udtalelsen fra Karel van Miert i dag, nemlig hans tale til Europa-Parlamentet tidligere på måneden. Det er da rigtigt, at det umiddelbart kan synes, som om han er mere pragmatisk eller knap så konfrontationssøgende, som sir Leon Brittan, den tidligere kommissær, var.

Jeg vil dog godt sige, at det, som han i og for sig udtaler sig om i dag til Børsen – i hvert fald som jeg læser det – er den hjemmel, som Kommissionen har i Romtraktatens artikel 90, stk. 3, som går på, at Kommissionen for at nedbryde statsmonopoler kan tage selvstændige initiativer, hvis den synes, at processen i øvrigt går for trægt. Derfor ser jeg ikke umiddelbart den sammenhæng, som man måske indirekte kan læse sig til i artiklen i dagbladet Børsen i dag. Jeg ser ikke nogen direkte sammenhæng med